

En haverikommission behövs nu – för att rädda omhändertagna barn från livsfara

2011 hölls en upprättelseceremoni i Stockholms Stadshus. Omhändertagna barn som utsatts för vanvård och övergrepp skulle få upprättelse. Det var en högtidlig tillställning. Drottningen var närvarande och riksdagens talmannen bad alla drabbade om ursäkt och sa att det barnen utsatts för var en skam för Sverige. Aldrig mer, sa han. Det var ett löfte. Socialministern höll tal och lovade att alla tänkbara åtgärder skulle vidtas för att något liknande aldrig skulle hända igen.

Det som hände därefter var att några av barnen, som nu var vuxna, fick en ekonomisk ersättning. [Andra fick nöja sig med ursäkten.](#)

Sedan dess har allt rullat på. Nya talmän och [ministrar, nya utredningar](#), omorganisationer och nationella samordningar har avlöst varandra. Men övergrepp mot omhändertagna barn består.

I dagarna rapporteras om att flera barn på SIS ungdomshem, under de senaste veckorna, utsatts för grovt våld. En flicka utsattes för stryptag till den grad att hon fick blödningar kring ögonen. En annan fick sin arm bruten. Förövarna var anställda på SIS.

Kaos råder. Inspektionen för vård och omsorg Ivo, Riksrevisionen och landets barnrättsorganisationer har [rapporterat om grava missförhållanden.](#) Men ingenting annat händer än att man tillsätter nya utredningar, översyner och samordningar. Bland de som nu pågår finns utredningar om Sis, om hvb, om lvu och om hur den nya socialtjänstlagen ska tillämpas. De flesta med uppdrag att "analysera, se över och reformera".

Medan utredningarna pågår far omhändertagna barn illa, utsätts för övergrepp och riskerar livet. Det som pågår är ett förakt, inte bara för barnen utan också för Barnkonventionen och den hundraåriga sociala barnvården. Det är dags sätta ner foten.

Barnen, och Sis, behöver hjälp. Nu. För att vi inte ska behöva kalla till nya upprättelseceremonier bör en haverikommission omedelbart tillsättas. Den ska ha befogenhet att omgående skaffa fram de resurser och den kompetens som krävs för att rädda de barn som nu, i väntan på kommande utredningsresultat, riskerar livet.

Text: Gun-Lis Angsell

Illustration: Thomaz Grahl

Mer läsning:

[När samhällsvård blir samhällsvåld](#)

[Vårdmiljö med slagsida mot kontroll och säkerhet](#)

[SiS-anställda ser sällan sin egen del i våldet](#)

[Hvb en evig vinstmaskin?](#)

[Flickorna på hvb, vård, uppfostran – eller nånting helt annat?](#)